

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MICHELIN, MICHELINE

Avondvullend blijspel in twee bedrijven

door

Karel de Waele

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr. 2250

PERSONAGES

(4 dames, 7 heren)

Roger Van Geyt, hoteluitbater

Mevrouw Van Geyt, vrouw van Roger

Mijnheer Van Basten, klant

Mevrouw Van Basten, klant

Achalem, klant

Mimi Pepermans, klant

Eva Hoogstraeten, klant

Emiel, ober

Jean-Louis, klusjesman

Arthur, vermeende inspecteur

Bernard, vermeende inspecteur

Decor

De receptie-hall van hotel-restaurant " 't Verloren Schaap". Links vooraan staat een bureau-toog. Rechts vooraan een kleine salontafel met een drietal zeteltjes. Er zijn vier ingangen: links een trap die leidt naar de kamers, rechts een klapdeur naar de keuken. In het midden van de achterwand de inkomdeur van het hotel (van binnen gezien). Achteraan rechts de deur naar het restaurant. Links van de grote inkomdeur achteraan is een raam, waardoorheen men een landschap ziet. Binnenkomende klanten zijn door dat raam eerst zichtbaar. Het geheel komt vrij oud-modisch over.

Ter inleiding

Als kind had ik het altijd moeilijk toen ik met mijn moeder de jaarlijkse bedevaart naar Oostakker maakte. Niet zozeer omwille van de verplichte devotie aldaar, ook niet wegens de ellenlange, schommelende tramreis, maar wel op het moment van de "epiloog". Dat suikerige naspel speelde zich immers af in de nabijheid van een bekend restaurant aldaar, waar protserige dames in een - toen nog - voor mij keurig Frans hun koffie bestelden. Ik keek er met eindeloze verbazing naar: wat een klasse was dit! Heel wat anders dan ik en mijn moeder die, niet veel verder, twee "limonadekens" bestelden.

Dat beeld is mij altijd bijgebleven. Ook toen ik - veertig jaar later - met mijn vrienden op restaurant was en een bijna gelijklopend taalgebruik hoorde aldaar. Gelukkig voor mij ontdekte ik alras dat de "klasse" die deze pseudo-intelligentia uitstraalde, door niemand van de omzittenden - ook niet van de mensen van dienst - au sérieux genomen werd.

Toen kwam deze bedenking: als klanten (de weinigen waarover ik spreek) zich zo durven aanstellen, wat moet het dan zijn als de restauranthouders "het" plots in hun bol krijgen. Wat voor een situaties zou dit kunnen opleveren! Toen ik via Marnix, mijn goede vriend, in contact kwam met Eddie, die het allemaal kon weten, was de lol pas volledig! Stel eens dat een koppel uit het restaurantwezen nét iets te hoog mikt en denkt dat hun instelling de bovenste beste is! En - bij een blijspel moet je toch héél ver durven gaan! - voeg daar nog aan toe dat ze zich een titel willen aanmeten, toegekend door mensen die wél weten wat heerlijk (en eerlijk!) tafelen en logeren is!

Op die manier groeide "Michelin, Micheline". Een spotprent - weliswaar met milde glimlach - op hen die denken dat zij de goedge lovige, culinaire massa kunnen bewerken. Mensen die het écht goed menen, en van tafelgenoegens hun beroep hebben gemaakt, stonden mij toe hun naam, hun bijzonder gewaardeerde en gerenommeerde naam, als titel voor dit blijspel te gebruiken. Van harte dank dus aan de heer R. Hiebel van de "Compagnie générale des établissements Michelin". Vermoedelijk willen zij - net als ik - geen artificiële toestanden in een sociaal onderdeel van onze samenleving, dat zo belangrijk en verrijkend kan zijn als men het zonder valse glamour kan beleven: samen eens lekker tafelen!

Smakelijk!

Karel De Waele

E E R S T E B E D R I J F

(Als het doek opengaat, zit het echtpaar Van Basten in de zeteltjes ; Achalem is kouwelijk aan het ijsberen).

ACHALEM : Ik word het in dit land maar niet gewoon. Altijd zo koud. Ik BEN al vijftien keer rond mijn bed gelopen. Ja, mijnheer, vijftien keer! Achalem heeft middeltjes tegen alles, maar niet tegen kou!

VAN BASTEN : Doe zoals wij, mijnheer,...

ACHALEM : Zeg maar Achalem, mijnheer. Ik ben geen mijnheer, mijnheer. Ik ben een koude Achalem. Dàt ben ik!

VAN BASTEN : Doe zoals wij: trek een warme pull aan!

ACHALEM : Achalem heeft geen pulls! In mijn land geen pulls nodig! Alleen maar fijne spullen! Kijk! *(Toont één voor één verzameling T-shirts die hij aanheeft)* Gekregen van OCMW, gekregen van Zusters van Liefde, gekregen van onze "paster", gekregen van de Lotto, gekregen van IJsboerke. En die zwarte hier... ja, wacht eens... Ha ja: gekregen van Vlaams Blok!

MEVR. VAN BASTEN : Zei jij daarnet niet dat je voor alles middeltjes hebt, Achalem?

ACHALEM : Zo is dat, mevrouw. Achalem heeft wat u zoekt!

MEVR. VAN BASTEN : Hebt u ook overredingskracht?

ACHALEM : Overredingskracht... Even denken... Overredingskracht... Ja, misschien lig ik nog wel met een tube of twee.

VAN BASTEN : Mijn vrouw bedoelt: kan jij iemand wat wijsmaken?

ACHALEM : *(bliksemsnel)* O jààà!!!

MEVR. VAN BASTEN : Nééé! Kan je iemand overtuigen? Zo, kijk... Ik speel Achalem. Jij bent de eigenares van het hotel. Nu kom ik bij jou... Mevrouw, wat hebt u een prachtige jurk aan...

ACHALEM : *(Mimiek)* ??

VAN BASTEN : Mevrouw, dat kapsel staat je enig met je golvend haar...

ACHALEM : *(Mimiek)* ??

MEVR. VAN BASTEN : Mevrouw, uw hotel is best gezellig, maar kan er niet wat meer,... heu... *(wrijft over Achalems arm)* ...Als ik dit zo zie...: uw mooie huid heeft kippevel...

ACHALEM : *(onthutst)* Tja, mmm... Tja, waarschijnlijk heb ik ook nog wel ergens een middel tegen kippevel!

VAN BASTEN : Mijn vrouw denkt alleen maar Achalem,... Moest jij ZO de hotelvrouw aanspreken, dan zou ze de verwarming beslist hoger draaien. Jij bent een knappe man, dus zal ze dat voor jou zeker doen. Daarenboven moet ze toch verstaan dat jij van een warm land komt!!

ACHALEM : Ach zo?! Zozo!... Goed, dat zal Achalem eens proberen! *(Wil linksaf gaan; op dat moment Eva op van ingang)*

EVA : Goede middag. Mijn naam is mevrouw Hoogstraeten. Eva Hoogstraeten. Dit is toch een hotel, nietwaar? Er hangt buiten niet eens een naambord!

ACHALEM : Hotel Kippevel! Welkom in ons midden! En trek een warme pull aan! *(En af langs trap links)*

MEVR. VAN BASTEN : Ja, zo'n reclamebord mocht er wel zijn...

VAN BASTEN : Hotel-Restaurant " 't Verloren Schaap": dat is de naam, mevrouw.

EVA : O, juist, daar heb ik al van gehoord. Is 't hier rustig?

VAN BASTEN : Rustig?... Tja, te zien wat je rustig noemt...

EVA : En niet teveel hotelgasten? Ik ben namelijk gekomen om te relaxen.

MEVR. VAN BASTEN : O neen. Dat valt wel mee. Ik meen dat we momenteel hoogstens met z'n vijven zijn. Alhoewel... Kijk: *(ziet door het raam Mimi naderen)* ik geloof dat we nog gezelschap krijgen.

MIMI : Goediedag samen! Dit is toch " 't Verloren Schaap"?

VAN BASTEN : Zo is het! Nog een dame die komt om te relaxen?

MIMI : Wel, heu... Het is maar te zien welke woordkeuze men gebruikt, nietwaar mijnheer? En... Hoe is het hier?

EVA : Ik weet het echt niet. Ik ben hier exact één minuut voor jou aanbeland. 't Schijnt hier wel ru.... *(Op dat moment Jean-Louis stofzuigend op uit restaurant. Hij ontziet hierbij niets of niemand)*. Mijnheer, niet mijn jas! Néé! Ook niet mijn benen!!

MIMI : Mijnheer, alsjeblief!!

VAN BASTEN : Ja, daar is ie dan weer! Zullen wij dan maar eens aan eten gaan denken?... Of wat ervoor moet doorgaan?

MEVR. VAN GEYT : *(In allerijl op van links)* Goeie namid... Jean-Louis!!! Jij onbeschofterik!! Is hij nu toch weer bezig?! Zet die stofzuiger af! En verdwijnt! Onmiddellijk!! Hoe dikwijls heb ik je al gezegd dat "alles stofzuigen" niets met de gasten te maken heeft!! *(Jean-Louis morrend af rechts ; Van Bastens in restaurant)* Dames, mijn oprechte excuses; tja,... hij is... hij is een verlopen achterneef van mijn man; wist niet van welk hout pijlen maken. Uit medelijden hebben we hem dan maar ingehuurd als schoonmaker. Maar je ziet wel...

MIMI : Hij gaat er wel met de vuile voeten vandoor!

EVA : Daareven was hier nog zo'n eigenaardig individu...

MEVR. VAN GEYT : O, je bedoelt Achalem?

MIMI : Agalev??

MEVR. VAN GEYT : Achalem! Dat is best een brave hoor! Leeft zo zijn eigen leventje. Probeert enkele franken te verdienen, en als hij genoeg heeft, komt hij hier een weekje hotel-restaurant nemen... tot alles weer op is. Dan zoekt hij weer een job.

MIMI : Een goede klant dus?!

MEVR. VAN GEYT : 't Is te zeggen. Om de twee, drie maanden komt hij een weekje langs. Nu, voor mij niet gelaten natuurlijk! Kan ik u nu misschien inschrijven?... Kwam u samen?

EVA : Nee, nee. Mijn man is op zakenreis, ziet u. En aangezien ik tijdens zo'n zakenreis altijd alleen zit thuis, vond ik het nodig mezelf eens te tracteren op enkele dagen hotel. Een poosje zalig niksen, niet moeten koken en toch onder de mensen zijn. Enfin, u kent dat wel.

MEVR. VAN GEYT : We doen ons uiterste best om het u hier zo comfortabel mogelijk te maken, mevrouw... heu??

EVA : Hoogstraeten. Eva Hoogstraeten. Geef mij maar een rustige eenpersoonskamer, laten we zeggen voor een week. Daarna zien we wel.

MEVR. VAN GEYT : Prima. Zo, dat is gebeurd. En waar tracht mijnhéér Hoogstraeten zijn bedrijf te verdedigen?

EVA : Och, dat weet ik echt niet. Hij is zo dikwijls weg, dat ik niet meer de moeite neem om hem dat te vragen. Zover ik me herinner, was het deze keer toch niet naar de andere kant van de wereld. Mevrouw... u laat al voor de tweede keer uw balpen vallen. Bent u zenuwachtig?

MEVR. VAN GEYT : Och, laat maar. En u, mevrouw?

MIMI : Ik hoor dat ik een beetje in hetzelfde schuitje zit als deze mevrouw hier...

EVA : Zeg maar Eva.

MIMI : Maar ik, ... nu ja, dat is minder belangrijk. Boek mij maar als Mimi Pepermans. En geef mij..., och, wat je over hebt. Die kamer doet er niet zoveel toe. Hier zijn is het belangrijkste.

MEVR. VAN GEYT : Nog een man die op zakenreis is?... Heu... Ik wil niet indiscreet zijn, hoor!

MIMI : Nee, dat ben je ook niet. Je zou het zo kunnen noemen, ja: op zakenreis.... Mevrouw, je balpen! Je bent wel degelijk wat over je toeren!

MEVR. VAN GEYT : Och ja, dat gaat zo in het zakenleven. Jullie echtgenoten kunnen daar ongetwijfeld over meespreken.

EVA : Goed, goed, maar zo ontzettend druk is het toch niet voor het ogenblik. Akkoord, in zo 'n zaak zijn er heel wat bijkomende beslommeringen en zo...

MEVR. VAN GEYT : Tja, waarom zou ik het nog verzwijgen? Mijn emoties verbergen, is nooit mijn sterkste zijde geweest. Luister. Een half uur voor uw komst heb ik een heer ingeschreven, die voor mij en mijn man wel eens de langverwachte zou kunnen zijn!

EVA : De langverwachte...?

MIMI : Voor jou... en je man...??

MEVR. VAN GEYT : Je moet het nu ook weer niet te letterlijk opnemen. Alhoewel... Die man kan voor ons beiden een bevestiging betekenen!

MIMI : Is hij zo speciaal? Hoe ziet hij eruit?

MEVR. VAN GEYT : Hoe hij eruit ziet? Och, da's eigenlijk bijkomstig. En toch ook weer niet. Zulke heren hebben nu eenmaal een bepaald charisma, als ik het zo mag zeggen ; je ruikt ze van ver.

MIMI : Je ruikt ze? Van ver? Wat voor een man moet dat wel zijn?!

MEVR. VAN GEYT : We zitten wellicht op een verkeerde golf-lengte, mevrouw Pepermans. Deze man kan een mijlpaal betekenen in de geschiedenis van hotel-restaurant " 't Verloren Schaap".

EVA : U maakt ons nu toch echt té nieuwsgierig, mevrouw.

MEVR. VAN GEYT : Kijk. Omdat mijn man en ik uit hotelmiddens afkomstig zijn,...

EVA : Ach, zo!...

MEVR. VAN GEYT : Nu ja, hotelmiddens... Je weet dat dit nogal een breed begrip is, nietwaar? Mijn man hield met zijn ouders vroeger een frituur open en ikzelf bestelde vroeger benzine aan een rest-stop aan de autostrade Brussel - Luik...

EVA : O ja, zo bedoelt u...

MEVR. VAN GEYT : Maar business blijft hoe dan ook in het bloed zitten, nietwaar? En toen wij hier begonnen,

hadden wij maar één streefdoel: " 't Verloren Schaap"
moet de grootste worden uit de ganse streek!!

MIMI : Jaja. En dan?

MEVR. VAN GEYT : Om zoiets te verwezenlijken, moet je kunnen
verschijnen in reclames, in gidsen, in toeristische
uitgaven, in folders,... Enfin, voel je me komen?

MIMI : Jou wel, maar die ruikende man nog niet.

MEVR. VAN GEYT : Natuurlijk. Het zit zo: om enige bekendheid
te verwerven, is het nodig dat men zijn naam kan
krijgen in de "Guide Michelin". Of niet soms?

EVA : Guido Michelin?? Een schoonbroer van jou of zo?

MEVR. VAN GEYT : Mevrouw, alsjeblief! In de Guide Michelin
terecht komen - en vooral: een ster krijgen - staat
gelijk met het eten van een oneindige menu in de
hemel!

EVA : In de hemel?? Nee, laat maar. En hoe maakt die "Guide
Michelin" je zo zenuwachtig?

MEVR. VAN GEYT : Het is natuurlijk een kwestie van intuïtie,
maar ik meen in de fameuze man die aangekomen is, een
inspecteur van de Michelin-Gids te zien...

MIMI : Intuïtie, zei je?

MEVR. VAN GEYT : Tja, zeker weet men het nooit. Maar er zijn
zo van die aanwijzingen... (*Baas op van links*) Laat ik
jullie niet langer ophouden. Dit zijn de sleutels.
Alsjeblieft.

EVA : Dank u. Hoe dan ook: veel succes!

MIMI : En denk aan je hart! Zoveel zenuwen kunnen je in elk
geval geen deugd doen.... O, dag mijnheer!

EVA : Dag, mijnheer.

MR. VAN GEYT : Dag, dames. Welkom in " 't Verloren Schaap"!
En een fijne tijd hier!

EVA & MIMI : Dank u! (*En links af*)

MR. VAN GEYT : Nieuwe klanten?

MEVR. VAN GEYT : Twee ineens! 't Wordt zoals ik gedroomd
heb! En nu die ster! (*De vermeende "Michelin" op van
links, nog onzichtbaar voor echtbaar*).

MR. VAN GEYT : O, o, niet te vlug! We beginnen pas! En denk wat hier nog allemaal moet veranderen!

MEVR. VAN GEYT : Maar hij IS het, schat, die man van een half uur geleden!

MR. VAN GEYT : Tja, 't is natuurlijk mogelijk... Als het waar is dat onze vrienden al die aanbevelingsbrieven hebben geschreven... Maar laten we toch niet te zeker zijn!

MEVR. VAN GEYT : Maar ook niet te onzeker, schat! Hij vroeg waar het toilet was!

MR. VAN GEYT : Het toilet? Ja, dat weet ik. Hij vroeg dat. En dan?

MEVR. VAN GEYT : Je weet toch dat ze eerst het toilet inspecteren! Kijken of dames en heren gescheiden zijn...

MR. VAN GEYT : Ja, 't zijn wel kuise jongens.

MEVR. VAN GEYT : Ik bedoel: kijken of de toiletten voor dames en heren totaal afzonderlijk zijn. Zien hoe het staat met de hygiëne. Mogelijkheid tot handen wassen. Blazertje om de vingers te drogen...

MR. VAN GEYT : Condoomautomaat...

MEVR. VAN GEYT : Je neemt het niet ernstig op, schat! Geef me nu toch gelijk! De toiletten zijn zo ongeveer...

MR. VAN GEYT : ... de toiletten zijn zo ongeveer het enige wat hier picco-bello in orde is. Laten we dus niet te vlug...

MEVR. VAN GEYT : Goed, goed. Maar àls hij het nu eens is...

MR. VAN GEYT : Tja, je hebt natuurlijk gelijk. We kunnen het risico niet lopen. Bon, akkoord. Als ik die vent tegenkom, leg ik hem in de watten. Ik vertroetel hem. Ik zal zeggen: *(wil trap opgaan en botst dus op "Michelin")* mijnheer, wij voelen ons zeer vereerd met uw komst naar ons hotel. Wij hopen dat u hier een fijne tijd beleeft, dat u alles naar uw zin hebt, dat u niet aarzelt ons erop te wijzen als er iets schort.

MICHELIN : Dat vind ik heel attentievol, mijnheer...

MR. VAN GEYT : ... Van Geyt. Eigenaar van " 't Verloren Schaap". U zegt maar gerust "Roger", hoor!

MICHELIN : Dat is heel vriendelijk, Roger. Ik heb je daarnet bij de inschrijving al gezien, maar...

MEVR. VAN GEYT : Och, toen kwamen we net van de tafel met onze boekhouding, mijnheer. En op zo'n momenten...

MICHELIN : Dat begrijp ik best, lieve mevrouw. U had het zelfs zo druk dat u niet eens mijn naam hebt gnoteerd. Maar dat vergeef ik u graag. Eigenlijk, heu...

MEVR. VAN GEYT : Ja?...

MICHELIN : Eigenlijk is dat ook niet belangrijk, nietwaar?

MR. VAN GEYT : Och, als u er niet op staat, wij helemaal niet. Het bijzonderste is dat u hier bent!

MICHELIN : Met alle genoegen, Roger! Ik zal mijn ogen hier de kost geven!

MEVR. VAN GEYT : Dus u bent het, heu... Ik bedoel: we beschouwen u als onze speciale gast, mijnheer. Wij hopen evenwel dat u sommige dingen nog door de vingers zal willen zien. Begrijpt u, wij proberen al...

MICHELIN : Ik begrijp u bijzonder goed, mevrouw. En ik kan er best inkomen dat Rome en Parijs niet op één dag gebouwd zijn. Je moet mij de wereld niet leren kennen! Nu... ik moet wél zeggen: wat ik tot nog toe reeds gezien heb, mag er beslist wezen! De accommodatie van de toiletten en zo...

MEVR. VAN GEYT : (*gemaakt bescheiden*) Och, we doen ons best, mijnheer. En ik verzeker u nogmaals: de rest volgt ook nog wel!

MICHELIN : Natuurlijk! Daar ben ik van overtuigd! We moeten mekaar wat helpen, niet?

MR. VAN GEYT : Mijnheer, u bent echt bijzonder voorkomend. Mag ik u een aperitiefje aanbieden? Zonder u te willen verplichten, uiteraard!

MICHELIN : Hm. Graag, ja! Dat sla ik niet af! Ik moet zeggen: de service hier...!!

MR. VAN GEYT : Geen moeite hoor! Alsjeblieft: aangeboden door het huis!

MICHELIN : Gezondheid!... Mmm! Voortreffelijk! Heu... Wat ik vragen wou...

MEVR. VAN GEYT : Ja, mijnheer, die rechtstreekse doorgang van keuken naar restaurant, die komt er binnenkort, hoor!

MR. VAN GEYT : Wacht even, laat mijnheer uitspreken.

MICHELIN : Dus, wat ik vragen wou...

MEVR. VAN GEYT : Ja, inderdaad, sommige kamers moeten opnieuw behangen worden, maar wij hadden gedacht...

MR. VAN GEYT : Mijnheer wil iets zeggen!!!

MEVR. VAN GEYT : Maar ik wilde alleen maar...

MICHELIN : Mevrouw, mevrouw, u maakt zich teveel zorgen! Ik wilde u alleen even in vertrouwen nemen. Kijk, ziet u, heu... mijn werk is nogal eentonig, en daarom paar ik nogal graag...

MEVR. VAN GEYT : *(Met kleine gil)* Hé???!

MICHELIN : Daarom paar ik nogal graag het nuttige aan het aangename.

MEVR. VAN GEYT : Ach. Ach zo. Ja.

MICHELIN : Daarom, heu... Kan u mij misschien een seintje geven als een zekere Mimi Pepermans zich aanmeldt...?

MEVR. VAN GEYT : Mimi Pepermans? Maar die heb ik ingeschreven nét voor u beneden kwam. Die kan amper op haar kamer geweest zijn!

MICHELIN : O, die is er dus al?! Kan ik misschien, heu... Hebt u er iets op tegen mij het nummer van haar kamer te geven?

MR. VAN GEYT : O, ik begrijp het al: een goede kennis of zo... hihi...!

MICHELIN : Ja, een zéér goede kennis. Een mens kan toch geen 24 uur op 24 controleur spelen, hee?!

MEVR. VAN GEYT : Hoe minder, hoe beter, heu... Ik bedoel: dat is zo, mijnheer! Mimi Pepermans slaapt op kamer vier.

MICHELIN : Dank u van harte. O,... kunnen wij hier afspreken dat over dit alles de sluier van de discretie...

MEVR. VAN GEYT : Natuurlijk, mijnheer, wat dacht u: wij zwijgen als het graf! Wij zegden het toch al: u bent onze speciale gast!

(Op dat moment komt Emiel uit de keuken met een schotel kip ; telkens hij opkomt, struikelt hij op dezelfde plaats van het podium, waarbij de kip "ge-lanceerd" wordt)

EMIEL : Emiel zegt: goeiemiddag, zegt Emiel. *(Struikelt en kip vliegt op de "Michelin")* O! Bingo! Niet voorzien! Niet voorzien, zegt Emiel!

MR. VAN GEYT : Jij driedubbele ezel!

MEVR. VAN GEYT : Och, maar kijk nu toch, kijk nu toch!! Och, mijnheer, wij zullen al het mogelijke... we zullen... we zullen u hiervoor vergoeden...

MR. VAN GEYT : Wanneer leert dat stuk onbenul eindelijk eens zijn voeten op te heffen?! En we waren nu juist zo goed bezig met...

MEVR. VAN GEYT : Mijnheer, u kan zich misschien even opfrissen. O, maar zie nu toch: die vetvlekken!! *(Nu tot Emiel)* Jij dom, vet, smerig kalf! En we waren net zo goed op weg om... *(weer tot "Michelin")* Excuseer ons alsjeblieft, mijnheer...

MICHELIN : Och ja, iedereen heeft al eens een slechte dag, nietwaar, mevrouw?

MR. VAN GEYT : *(Tot Emiel)* Maak dat je hier weg komt! En bied eerst je excuses aan!!

EMIEL : Emiel zegt: niet voorzien, niet voorzien, zegt Emiel! *(En rechts af)*

MICHELIN : Goed, vergeten. Tja, misschien had u wel gelijk met die rechtstreekse doorgang naar het restaurant, mevrouw!

MEVR. VAN GEYT : Zeker, mijnheer, zeker! Wij zullen zo vlug mogelijk...

MICHELIN : Schitterend. Dat is dan afgesproken. Heu... Kamer vier, zei u?...

MEVR. VAN GEYT : Kamer vier geeft plezier, hihi!

MICHELIN : Hé he! U hebt werkelijk een spitsvondig vrouwtje, Roger! Hé hé!! (*links af*)

MEVR. VAN GEYT : Verdomme toch, verdomme toch! We hadden hem nu juist goed in handen! En dan komt daar die stomkop van een Emiel...!!

MR. VAN GEYT : Rustig maar schat, rustig. Ik denk dat hij alles nogal goed opgevat heeft. En dat van die Mimi...

MEVR. VAN GEYT : Ja, daar hoop ik ook op. Wij moeten ervoor zorgen dat wij haar ook een voorkeursbehandeling geven. Via vrouwtje naar mannetje! En niet vergeten dat ze hier beiden logeren op onze kosten!

MR. VAN GEYT : Ho maar! Is dat niet wat van het goede teveel?

MEVR. VAN GEYT : Tut, tut! We gaan nu niet op een paar duizend frank kijken. Als we die ster hebben, krijgen we méér klanten, en dan is dat geld zo weer ingewonnen. We beschouwen die twee als een investering.

MR. VAN GEYT : Hopelijk als een goede investering! Hij doet nu wel vriendelijk, maar hoe zal zijn rapport eruit zien?

MEVR. VAN GEYT : Daar moeten wij voor zorgen! De vis zit in de vijver: wij moeten hem vangen!

MR. VAN GEYT : Goed. Goed. Het is het proberen waard. Maar met die doorgang tussen keuken en restaurant mogen we toch niet wachten. Die Emiel moet hier uit de receptie gehouden worden!

MEVR. VAN GEYT : En zeggen dat het niet meer is dan een deurgat kappen!

MR. VAN GEYT : Jaja! Met alles wat erbij komt kijken: steengruis, deurstijlen, opnieuw behangen. Enfin, als

we een ster willen, zal het wel moeten! (*Eva en Achalem op van links*) O, dag mevrouw. Dag Achalem.

ACHALEM : Deurstijlen? Behangpapier? Hoho! Is hier soms iets waar Achalem kan voor zorgen? U weet het: bij Achalem vind je alles!

MR. VAN GEYT : Jaja, dat weten we, Achalem. Dat weten we. Gelukkig kennen we u al een tijdje, nietwaar?

ACHALEM : Wil u daar soms iets mee zeggen, mijnheer?

MEVR. VAN GEYT : Maar nee, Achalem! Je kent hem toch: hij bedoelt daar allemaal niets mee!

ACHALEM : O, dag mevrouw, wat hebt u een prachtige jurk aan...

MEVR. VAN GEYT : Heu...???

ACHALEM : Mevrouw, dat kapsel staat u enig met uw golvend haar!...

MEVR. VAN GEYT : ???

ACHALEM : Mevrouw, uw hotel is best gezellig, maar kan er niet wat meer... heu... (*tast nu naar arm van bazin*) Als ik dit zo zie: uw mooie huid heeft kippevel!

MEVR. VAN GEYT : Wat?... Wat heb je, Achalem?

ACHALEM : Tja, mijn opvoering is mislukt. Ze verstaat het weer niet. 't Zal voor een andere keer zijn.

MR. VAN GEYT : Kom, vrouw, er zijn belangrijker dingen. Hij heeft "het" weer. (*Beiden rechts af*)

ACHALEM : (*Tot Eva*) Ze WIL mij natuurlijk niet begrijpen!

EVA : Ik wel! Je had het over het feit dat het hier nogal frisjes is, niet? En toch kom jij hier dikwijls?!

ACHALEM : O, u bent op de hoogte, mevrouw!

EVA : Zeg maar Eva.

ACHALEM : Ik zeg maar Eva. Nu ja, ik kom hier dikwijls omdat het cliënteel hier altijd bestaat uit rare kwibussen en...

EVA : Dank je wel!!

ACHALEM : Jaaa, ik bedoel: er zijn natuurlijk soms uitzonderingen! Ik wil maar zeggen: er valt hier altijd wat te beleven. En het is hier niet zoals in die

stijve hotels waar je moet kijken waar je je voeten zet. Heu... Waarom koos jij dit hotel eigenlijk?

EVA : Och, zeer toevallig. Ik voelde mij nogal eenzaam. Ik heb soms buien van neerslachtigheid.

ACHALEM : Neerslachtig? Maar zeg dat toch! Achalem heeft voor alles middeltjes! Ik heb op mijn kamer nog een droom van een oplossing: bruistabletten, twee voor het eten! En een half uurtje later: fris als een pasgeboren kuikentje!

EVA : *(Lachend)* Nee, nee, dank je, Achalem. Maar moest het echt nodig worden, dan weet ik dat jij mij kan helpen en dan kom ik je opzoeken. Maar voorlopig red ik het wel.

ACHALEM : Jaja, 't zal weer zijn zoals altijd. Als het te laat is, komen ze bij Achalem! Enfin, je moet het maar weten! Ik ga een luchtje scheppen. *(En af langs achterwand)*

EVA : En ik ga een stukje eten. Dag Achalem! We praten later nog wel eens verder! *(En rechts af in restaurant; als de deur van het restaurant gesloten is, komen Mimi en de "Michelin" op van de trap links)*

MIMI : Goed voor hart en bloedvaten! Kort maar krachtig! Flink mannetje!

MICHELIN : "Mannetje, mannetje"!?? Let maar op je woorden! Weet je wel tegen wie je bezig bent?

MIMI : Ochgot! Dat weet ik maar al te best! Ik ben bezig tegen een kleine bediende van een grote firma, die voor die firma af en toe eens koerier moet spelen in binnen- en buitenland, en die nu zijn vrouw heeft wijsgemaakt dat hij weer op reis moest... en op die manier de kans kreeg hier met mij een afspraakje te maken!

MICHELIN : Dat heeft die lieve Mimi lekker mis!!

MIMI : Mis??

MICHELIN : Mimi Pepermans vertoeft momenteel in het gezelschap van " l'inspecteur du Guide Michelin"!!